

пробиятъ пжтъ. Но и отъ тѣхъ е имало нѣколко убити. Като пристигнали обаче до кждѣ Новата Махала, тѣ се убѣдили, че Турцитѣ тамъ успѣли всичко да потушатъ. Въ таквото едно критическо положеніе, тѣ се смаяли що да сторятъ? и за таж цѣль тѣ въ единъ совѣтъ рѣшили да отидатъ да се присъединятъ съ Сливенската чета, която подъ предводителството на войводата Стоила, родомъ отъ Сливенъ, е была рѣшена да нападне на Турцитѣ; но като пристигнали по планинскитѣ бърда до кждѣ Сливенъ, тѣ узнали че и тая чета была побѣдена надъ селото Жеравна, единъ часъ далечъ отъ Котель. Тогава — като си тѣ размислили: че кждѣто и да отидатъ ще ги уловятъ, и ще ги убѣсятъ, тѣ се рѣшили да отидатъ кждѣ Айтосъ. Турцитѣ впрочемъ пакъ ги усѣтили, преслѣдвали ги и при село Чепгенъ ги пристигнали, джржѣли ги тамъ 2 дни въ обсада, и възстанниците рѣшили: всѣки отдѣлно да си пробие пжтъ презъ Турцитѣ съ оржіе въ ржка. Рѣшено и извршено. Разумѣва се, че това е било доволно трудно и опасно; спорядъ това, и много отъ тѣхъ сж были избити, останалитѣ же момчета успѣли да избѣгатъ. Сливенската же чета, за която пд-горѣ спомѣнжхми, е была приготвена въ сжщото време, когато се приготвяха и четитѣ въ Горня Оряховица, въ Бѣла-Черкова, въ Търново и въ Габрово; вижда се, че трѣба да е имало, както и пд-горѣ спомѣнжхми, споразумѣніе съ Ц. Р. Комитетъ, който по него време се намираше въ Горня Оряховица, и тя може да се нарече: **СЛИВНЕНСКО-КОТЛЕНСКА ЧЕТА**. Устроитель-тъ на тая чета е былъ Нену Господиновъ. За Войвода же былъ избранъ Стоиль, а за знаменосецъ Стефанъ Сергъ-Костовъ и двамата Сливненци. Тѣ често ходвали въ ближнитѣ села Нейково, Ичира, Градецъ и Жеравна, както и въ града Котель, и — се трудили да устроятъ възстаннически дружества. За тая цѣль тѣ записвали момчета за проектираното възстаніе, които да бждатъ готови и да чакатъ згоднія часъ. Тжй се е изминалъ тая 1875/76